

SALME VED GRAVEN

Fager kveldsol smiler
over heimen ned,
jord og himmel kviler
stilt i heilag fred.

Ingen kveld kan læra
bekken fred og ro,
ingi klokke bera
honom kvilebod.

Berre bekken brusar
frå det bratte fjell,
høyr, kor sterkt det susar
i den stille kveld!

Så mitt hjarta stundar,
bankande i barm,
til eg eingong blundar
i Guds faderarm.

Takk for at du kom og var sammen med oss i dag.
Familien

Prest: Helge Hitland
Organist: Boris Kuprijanov
Solist: Vibeke Bjørndal Midttun

VATNE
begravelsesbyrå

Minneside Ingvar
Gunvald Hauge

Ingvard Gunvald Hauge

★ 25.07.1931 † 15.05.2022

Myking kyrkje
27. mai 2022

Air – J.S. Bach

ÅPNINGSSALME

Den fyrste song eg høyra fekk,
var mor sin song ved vogga,
dei mjuke ord til hjarta gjekk,
dei kunne gråten stogga.

Dei sulla meg så underleg,
så stilt og mjukt te sova,
dei synte meg ein fager veg
opp frå vår vesle stova.

Den vegen ser eg enno tidt,
når eg fær auga kvila,
der stend ein engel, smiler blidt,
som berre ei kan smila.

Og når eg sliten trøytmar av
i strid mot alt som veilar,
eg høyrer stilt frå mor si grav
den song som all ting heilar.

MINNEORD

MUSIKK

Lara's Theme – M. Jarre

SALME FØR TALEN

Å leva, det er å elska det beste di sjel fekk nå;
å leva, det er i arbeid mot rikare mål å trå.

Å leva, det er i livet å finna det største verd;
å leva, det er å vinna til sanning i all si ferd.

Å leva, det er å leggja all urett og lygn i grav;
å leva, det er som havet å spegla Guds himmel av.

Vår Far i himmelen!

Lat namnet ditt helgast. Lat riket ditt koma.
Lat viljen din råda på jorda slik som i himmelen.

Gjev oss i dag vårt daglege brød,
og tilgjev oss vår skuld, slik vi òg tilgjev våre skuldnarar.
Og lat oss ikkje koma i freisting, men frels oss frå det vonde.
For riket er ditt, og makta og æra i all æve. Amen

SALME ETTER TALEN

Jeg er en seiler på livets hav,
på tidens skiftende bølge.
Den Herre Jesus meg kursen gav,
og denne kurs vil jeg følge.
Jeg stevner frem mot de lyse lande
med livsens trær på de skjønne strande,
hvor evig sol og sommer er.

Iblant jeg seiler for medvinds bøl
i andres kjølvann og følge
som just lik meg denne reise gjør
hen over jordlivets bølge.
Og havet smiler, og solen skinner,
min dag så stille og blid henrinner,
mens vinden fyller alle seil.

La ankret falle! Jeg er i havn
i ly for brenningens vover!
Jeg kaster meg i min Frelsers favn,
han som har hjulpet meg over.
Og kjente, elskede stemmer kaller,
mens ankret sakte og stille faller
i evighetens lyse land.

POSTLUDIUM

Ut mot havet – E. Fliflet Bræin